

Puoarmaarin palstaviljelijä Anu Jokelalla on kukkapalsta kylässämme. Tässä Maaseudun tulevaisuuden artikkeli 12.8.2017 aiheesta.

Kukat tukevat tilan muiden tuotteiden myyntiä

Maatalous 12.08.2017 Marja Martikainen

"Isot kaupparyhmät stailaavat jo vihannestiskejään kukilla, mutta lähiruuan pienkasvattajat eivät ole heränneet tähän."

Sisustusarkkitehti Anu Jokela viljelee leikkokukkia omaksi ilokseen kohopenkeissä ja pyrkii saamaan osasta palstastaan kaksi tai jopa kolme satoa. Kasvatettavana on yli neljäkymmentä lajia, kosmoksesta koristeporkkanaan. Daaliat ovat palstalla hänen lempikukkiaan. Ne ovat todella satoisia ja kukkivat pakkasiin asti.

Harrastuksensa myötä Jokela on huomannut, että maailmalla on meneillään leikkokukkien pienkasvattajien vallankumous. Ilmiö on meneillään ympäri maailmaa, mutta Jokela seuraa pääasiassa englanninkielisiä sivustoja. Parhaat kasvatusvinkit hän on löytänyt amerikkalaisen leikkokukkien kasvattajan Floret Flowers Farmin nettisivuilta. Pieni tila sijaitsee lähellä Seattlea Kanadan rajalla. Siellä lämpötilat vaihtelevat -20 ja +40 asteen välillä.

"Nämä pienviljelijät ovat tajunneet kaksi tärkeää asiaa. Suurtuottajien kanssa ei kannata kilpailla ja kuluttajat arvostavat lähiruokaa – heidän tapauksessaan lähikukkia. Instagramissa he käyttävät avainsanaa "grownnotflown" eli kasvatettu, ei lennätetty."

Suurin osa Jokelan seuraamista kasvattajista kasvattaa kukkia vain kesällä.

"Eli ihan normaalia viljelyä - talvella on lepokausi. Kautta pidennetään kasvutunneilla ja lämmittämättömillä kasvihuoneilla.

Näitä kukkia pystyy kasvattamaan meilläkin, lajit eivät ole erikoisia. Mutta harvinaisia lajikkeita sensijaan ei saa suurtuottajilta. On myös lajeja, jotka eivät matkusta hyvin, kuten daalioita, tuoksuherneitä, kruunuvuokkoja ja jaloleinikkejä.

Lähiruoka ja vastuullisuus-ajattelu ovat Jokelan mukaan laajempi ilmiö, joka ulottuu myös kukkiin. Tuotteen hiilijalanjälki on yhä tärkeämpää. Toki peruskimpullakin on yhä ostajansa.

"Suomalaiset ammattilaiset leikkokukkakasvattajat ovat lähes kokonaan lopettaneet. Leikkokukkaviljely on katoamassa jo Hollannistakin. Tuotanto on siirretty Afrikkaan ja Etelä-Amerikkaan, missä työvoima on halpaa eikä työntekijöiden etuja tai kasvimyrrykyjen käyttöä valvota yhtä tiukkaan kuin Euroopassa."

"Monet suomalaiset kukkakaupat joutuvat pyörittämään toimintaansa Afrikassa tehoviljeltyjen

ruusujen, gerberoitten ja neilikoitten varassa. Potentiaaliset tuottajat eivät ole huomanneet, että jälleenmyyjät ja kuluttajat haluavat muutakin", Jokela sanoo.

Jokela on kaupunkilaistunut maanviljelijän tytär Etelä-Pohjanmaalta. Maatilan arjessa eläneenä hänellä ei ole kukkien viljelystä romanttisia harhakuvia. Se on kovaa työtä, toistoa toiston perään. Kukkien viljely tuskin riittää pääelinkeinoksi, vaan lisäansioksi. Kukilla on sesonki kuten viljallakin.

"Jo muutamalta aarilta saa ison kukkasadon. Lisäksi tilan täytyy sijaita sopivalla paikalla ostajakuntaan nähden, mutta maaseudulla 100–150 kilometriäkin on vielä lähellä. Pääkaupunkiseudulla se tarkoittaa ajomatkaa tunnista puoleentoista."

Ruotsissa biodynaamiset tilat myyvät kukkapelloiltaan kukkia itsepoimintana. Hinta määritellään painon mukaan.

"Itsepoiminnassa on tärkeää, ettei pellossa kasva vain yhtä lajiketta. Leikkokukkapellossa on kimppuja varten oltava pääkukkien lisäksi muitakin kimpun kokoamiseen tarvittavia kukkia."

Kodin suunnitteluun erikoistunut Jokela tekee myös sisustus-, ruoka- ja käsityöalojen liiketoimintakonsultointia. Hän kehottaa tukemaan kukilla viljelytilojen muiden tuotteiden myyntiä. Markkinointiin riittää somekanava, mutta sinne tarvitaan kauniit kuvat ja persoonallinen sisältö.

"Estetiikan merkitys markkinoinnissa on valtava. Isot kaupparyhmät stailaavat jo vihannestiskejään, mutta lähiruuan pienkasvattajat eivät ole heränneet tähän."

"Tuotteestaan on oltava ylpeä, se on kauniin esillepanon ja tarinan arvoinen. Sosiaalinen media ja varsinkin Instagram ovat tähän edullisia kanavia."

Lähikukilla olisi kova kysyntä, viljelijät puuttuvat

Maatalous 12.08.2017 Marja Martikainen

Suomalaisyrietykset haluaisivat käyttää lähituotantoa, mutta lähimmät leikkokukat löytyvät Virosta.

SANNE KATAINEN

Halutuimmat kukat kaupungeissa ovat perinteisen maalaispuutarhan lajeja

Pikkuinen kukkakauppa inbloom Helsingin Uudenmaankadulla ei näytä tavanomaiselta kukkakaupalta. Maljakoissa on jännittävän muotoisia ja värisiä törmäkukkia, piikkiputkia, zinnioita ja pensaiden oksia.

Kukkakauppias Tiina Savolainen ja hänen tyttärensä, pian muotoilijaksi valmistuva Hannimaija Savolainen ovat juuri palanneet koristelemasta tiloja asiakasyrityksensä avajaistilaisuuteen. Lasikaapissa odottaa maljakoittain vaaleanpunaisia leijonankitoja, jotka matkaavat kohta lastenvaatemerkin lanseeraustilaisuuteen.

"85 prosenttia liikevaihdostamme tulee yrityskaupasta. Asiakkaina on muun muassa pr-toimistoja, mainostoimistoja, mediataloja sekä monia eri alojen yrityksiä. Teemme paljon yhteistyötä myös eri lehtitalojen kanssa. Mittavin tilaisuus, jonka olemme tehneet, on ollut 1500 hengen konferenssi Finlandia-talolla."

"Monien yritysten ja laitosten arvoihin kuuluu suosia lähituottajia ja kestäväää tuotantotapaa. He haluavat usein tietää, mistä kukat sen tilaisuuksiin tulevat", Tiina Savolainen kertoo.

"Jos olisi kotimaista niin hinnallakaan ei olisi niin merkitystä. Tärkeintä on kukkien hyvä laatu. Jos daaliat tulevat Hollannista, ne ovat jo puolitoista viikkoa vanhoja ennen kuin ne saadaan meille."

Etenkin kaupungeissa arvostetaan nyt luonnonmukaisia kimppuja. Halutuimmat kukat ovat perinteisen maalaispuutarhan lajeja.

Savolainen on onnistunut hankkimaan suomalaista tuoksuhernettä, mutta enimmäkseen kesäiset kukat tulevat Virosta läheltä Tallinnaa. Siellä kasvatetaan leijonankitaa, törmäkukkaa, zinniaa, tuoksuhernettä ja harjaneilikkaa ulkokasvatuksena ja osin kasvihuoneissa. Viljelijä kuljettaa kukat parhaimpana sesonkina laivalla Helsinkiin 3-4 kertaa viikossa. Suurin osa muista leikkokukista tulee Hollannista.

"Leijonankitoja tarvittaisiin jatkuvasti ja niitä voisi ostaa vaikka 100 kappaleen erissä."

Maamieskoulunkin käynyt kukkakauppias toivoisi, että viljelijät ryhtyisivät kasvattamaan suomalaisia perinne kukkia.

"Jos lehmät on pantu pois eikä pelloille ole käyttöä, niin kukilla olisi kasvavaa kysyntää."